

Vi måste våga tro på att Sverige har en chans att vinna EM-guldet

28 juni 2021

För ganska exakt trettio år sedan nådde jag en av mina största framgångar i min sport. Jag kämpade mig fram till en VM-final i brottning. Det var inte många personer som trodde på mig, att jag då som 22-åring skulle besegra de stora brottarnamnen, och därmed kamma hem en VM-medalj. Inte ens förbundskaptenen (konstigt nog) på den tiden kunde se att just jag skulle kunna nå något så stort som att ta en medalj på detta VM.

Förutom min familj, så fanns där en person som faktiskt trodde på mig fullt ut, och den personen var jag själv. Jag hade inför detta mästerskap sett bild efter bild i mitt inre att jag skulle vinna en medalj, antingen guld, silver eller brons. Vägen fram till VM-finalen besegrade jag bland annat den regerande olympiske mästaren bulgaren Komtjev. Inför finalmatchen mot den cubanske världsstjärnan Hector Milian, var jag enormt nederlagstippad.

Om folk i min omgivning hade kunnat satsa en enda krona på att jag skulle bli VM-mästare, eller rentav ta mig till final, då hade oddset varit flera miljoner kronor tillbaka. Jag leder större delen av finalmatchen. Jag är en minut och trettio sekunder från att bli världsmästare, en ledning som jag tyvärr inte kunde hålla fast vid. Det blev slutligen inget VM-guld, utan "bara" ett silver. Men jag visade att även jag kunde nå något så stort som en VM-medalj. Jag tog helt enkelt min chans, och jag förvaltade den väl trots många kritiska ögon.

Jag vill förmedla denna egenupplevda berättelse till vårt svenska landslag i fotboll efter deras gruppseger i fotbollens Europamästerskap som just nu pågår för fullt. För vi svenskar är världens mest självkritiska folk (på både gott och ont). Jag vill i viss mån säga att vi till mans är ett gäng medgångssupportrar. När det går dåligt är vi svenskar inte sena med att kritisera och ta avstånd. Men när det går bra, då slår vi på stora trumman och visar upp hela vår patriotiska ådra till fullo.

Efter inledningsmatchen mot Spanien blir svenska laget fullkomligt nersmetade av negativa åsikter och kommentarer från både "fotbollsexperter" och gemene man. När laget befinner sig i en "uppförsbacke" så tror vi inte på vår nation, utan vi tycker att alla andra är mycket bättre. Det känns nästan som att vi inte unnar oss själva som land, eller vill (i det här fallet våra fotbollsspelare) att laget ska ta sig vidare och till och med vinna detta EM.

För varför kan inte Sverige ta sig till en final? Varför ser vi ner på oss själva? Och framför allt, varför kan vi inte hjälpa laget med vår support även när det går mindre bra? Mycket bottnar i den svenska jantelagen. Vi får inte höja oss själva allt för mycket, utan vi ska vara lite smått medelmåttiga till mans. Om Sverige nu skulle förlora någon av de återstående matcherna, då kan ju folk med gott samvete säga "vad var det jag sa, vi är ju inte bättre!" För vi vill ju ha rätt i våra åsikter, eller hur?

Men helt krasst, vem trodde att Sveriges fotbollsherrar under VM 1994 skulle kamma hem en bronsmedalj? Inte många. Vem trodde att Danmark skulle vinna EM i just fotboll 1992? Inte många, förutom givetvis alla danska medborgare. Hur många tror att svenska fotbollslandslaget slutligen vinner en EM-medalj, eller rentav blir EM-mästare nu 2021? Inte många, i alla fall inte nu.

Jörgen Olsson

Konsulent/Tränare Limhamns Brottarklubb